

РЕШЕНИЕ

№ 1617

гр. София, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 15.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5217** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с чл.

1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Делото е образувано по искова молба на Г. М. В. и от Г. М. В., в качеството му на ЕТ с фирма „Г. В.” ЕИК[ЕИК] чрез адвокат П. М., с адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 срещу Комисията за Разкриване на Документите и за Обявяване на Принадлежност на Български Граждани към Държавна Сигурност и Разузнавателните Служби на Българската Народна Армия (наричана за краткост по-надолу само Комисията).

Твърди се, че ищецът е претърпял имуществени и неимуществени вреди от бездействие на Комисията. Размерът на иска за претърпените имуществени вреди е преки вреди 2 256 509 щатски долара пропуснати ползи 2 000 000 щ.д., а на неимуществените вреди 100 000 лева.

В исковата молба се твърди, че в началото на м. април 2013 г. Г. В. е потърсил съдействието на търговските представителства на Република България в К. и М. за осъществяване на подписан договор по търговска сделка с канадски и мексикански фирми. Уведомен е от контрагентите, че подписаният договор се прекратява, поради това, че управляваната и представляваната от В. фирма на ЕТ „Георги Величков” съществува в Списъка на кредитните милионери, съставен от Централно управление на БНБ - управление „Б. надзор”, в изпълнение на чл. 3/1/ от Закона за информация относно необслужени кредити /ЗИОНК/, /ДВ. Бр. 95/1997г. изм. ДВ бр. 105/29.12.2005 г./.. Контрагентите са узнали за цитирания списък чрез сайта на Комисията, която го е

публикувала. От направената справка ищецът установил, че действително в този списък ЕТ „Георги Величков”, съществува под № 2304. Издадения от ЦУ на БНБ бюлетин с този списък, по чл. 3, ал. 2 от ЗИОНК е предоставен на електронен и книжен носител - на Комисията на електронен носители и на книжен носител - с писмо № 37-0063/06.03.2008 г.

Преди тази дата с друго писмо - № 9790/13.05.2011 г. В. е уведомен, че в Комисията не са открити документи, установяващи негова принадлежност към органите на Държавна сигурност и разузнавателните служби на БНА. С публикуването на неверни данни по отношение на фирмата на Г. М. В. съществено се засягат, както личните му интереси, така и интересите свързани с търговската дейност на фирмата му на ЕТ .

С молба вх. № 4701-0110/25.04.2013г. и втора - вх. № 94ГГ-0233/14.05.2013 г. Г. М. В. е поискал Комисията да премахне от сайта си името му, с което се нанасят вреди. Председателят на Комисията препраща В. към БНБ и не премахва от сайта си Списъка на „кредитните милионери”, който се проверява от международни институции, чуждестранни физически и юридически лица, най-често за принадлежност към органите на ДС. При такава проверка е и открита информацията , че Г. М. В. е включен в Списъка на лицата с необслужени кредити по чл. 3, ал. 2 от ЗИОНК.

Отказът на Комисията да премахне от сайта си цитирания списък е бездействие по смисъла на чл. 256 от АПК и представлява основание за търсене на отговорност по чл. 1 от ЗОДОВ.

Ищецът навежда твърдения и посочва доказателства, че не е длъжник на която и да е банка в България, поради което името му не може да присъства в посочения списък.

Посочва, че от официални документи, приложени към исковата молба се установява, че от 6 януари 1992 г., от когато фирма ЕТ „Георги Величков” е била регистрирана в Софийски градски съд, и от датата на откриването на банковите сметки от фирма ЕТ „Георги Величков” в ТБ"Балканбанк"АД [населено място] до обявяването на ТБ"Балканбанк” АД - в несъстоятелност и нейната ликвидация, фирма ЕТ „Георги Величков” не е вземала от ТБ „Балканбанк” АД никакви банков кредити за нуждите на своята търговска дейност, т.е. фирма ЕТ ”Георги Величков” не е имала необслужвани кредити. Напротив, с банково известие от 05.10.1997 г. ЕТ ”Георги Величков” е уведомен от ТБ „Балканбанк” АД, Окръжна банка „С.-Окръг, клон Г. с писмо изх. № 57 от 5 октомври 1997 г., че при обявяването на ТБ „Б.” в несъстоятелност към 01.09.1997 г. на основание банкова гаранция № 993 от 20.12.1995 г. в сметка №[ЕИК], код 7007704, фигурира сумата 730262 щатски долара, получена с вальор от 21.03.1996 г. Начислена е лихва от 33702 щатски долара.

В исковата молба се сочи, че на 8 октомври 1997 г. Тридесет и осмото Народно събрание приема Закон за информация относно необслужвани кредити (ЗИОНК), който е обнародван в ДВ, бр. 95 от 21 октомври 1997г. и влиза в сила от същата дата. В закона са предвидени различни действия, които следва да се предприемат от държавни органи и институции, във връзка с огласяването на данни за длъжниците на банкови институции, непогасили кредитите си.

На 6 март 2008 г. Българска народна банка е изпратила писмо № 370063/06.03.2008 г. до Председателя на Комисията информация по чл. 3, ал. 2 от ЗИОНК, към което е приложена на електронен носител бюлетина с данни към края на 1997 г.

Ищецът твърди, че на 18 април 2013 г. е подал до Комисията заявление, в което моли да му се предостави информация, на какво основание фирма ЕТ „Георги Величков” е включена в списъка за длъжници към банка ТБ "Балканбанк" АД на един милион

недоминирани лева. На 18 април 2013 г., с писмо изх. № КИ-П-13 6564/18.04.2013 г., Комисията го уведомява, че фирма ЕТ „Георги Величков“ фигурира на позиция № 2403 като длъжник към банка Б., в предоставения им от БНБ списък на длъжниците по бюлетина по чл. 3, ал. 2 от ЗИОНК на електронен носител.

Видно от месечните отчети на синдиците на ТБ „Балканбанк“ АД - в несъстоятелност за процесния период на съставяне на списъка с длъжници по необслужвани кредити след влизане в сила на ЗИОНК 01.08.1997 г. до 01.01.1998 г. , името на Г. М. В. не фигурира нито като физическо лице нито като такова в качеството на едноличен търговец ЕТ „Георги Величков“ като длъжник на банката или такъв с необслужван кредит. Същият нито е получавал кредит, нито е имал непогасен кредит към банката.

Във връзка с изложеното ищецът счита, че няма правно основание за включване на фирмата ЕТ „Георги Величков“ в списъка на лицата с необслужвани кредити, включително към датата на публикуването му в бюлетина по чл. 3, ал. 2 от ЗИОНК.

Комисията е запозната с всички изложени факти и обстоятелства, които са ѝ представени писмен вид, но въпреки това не предприела действия за промяна на публикувана информацията, която е невярна, уронваща престижа на В. и нанасяща му вреди в личен и бизнес план. Незаличаването му от списъка е довело до прекратяването на международни търговски договори, от което той продължава да търпи вреди - имуществени и неимуществени, за което следва да бъде обезщетен по реда на ЗОДОВ.

Комисията е допуснала на сайта си да бъде публикувана невярната информация и след уведомяване от страна на ищеца. Допуснато е на сайта да се публикува на Единния Граждански Номер на В. в нарушение на императивни разпоредби.

С допълнителна молба, ищецът посочва, че периодът, за който се претендират пропуснати ползи по иска е 5 години, от 18.04.2013 г. - 18.04.2018 г.

Исковата претенция е насочена срещу бездействието на Комисия да заличи информацията, съдържаща се в Списък на лицата с необслужвани кредити в изпълнение на чл. 3/1/ от Закона за информацията относно необслужвани кредити, публикувана на сайта на Комисията, съдържаща неверни данни за ищеца ЕТ „Георги Величков“ и съдържащ лични данни на физическото лице Г. М. В., а именно неговия ЕГН. Актът на бездействие не е отменен.

Отправено е искане за установяване на противоправното бездействие на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на БНА, която е независим държавен орган, който осъществяващ правомощия за разкриването, обявяването и съхраняването на документите на ДС и разузнавателните служби на БНА. Комисията е администратор на лични данни, юридическо лице.

Според В., при събиране и обработване на личните данни на физическо лице то има право да иска изтриване на личните данни, при наличие на законови основания за това.

Ищецът посочва, че изискал от Комисията на 18.04.2013 г. от ищеца, да бъде свалена неговата информация от интернет-сайта ѝ, защото е невярна и съдържа лични данни. Това е началната дата на бездействието. От тази дата до настоящия момент Комисията не е предприела мерки да свали от сайта невярната информация или да я закрие по подходящ начин. Това бездействие продължава и до днес.

Твърди се, че вредите са настъпили от публикуването в сайта на Комисията на списъка с лицата с необслужвани кредити т.нар. Списък на кредитните милионери,

съставен от Централно управление на БНБ - управление „Б. надзор”, в изпълнение на чл. 3/1/ от Закона за информация относно необслужени кредити /ЗИОНК/. Публикуването е осъществено 16 години след изготвянето му. По отношение на ищецът съществуват лични данни, които са публикувани без Комисията да осъществи контрол над информацията, която публикува.

Физическото лице, което е ищец по исквата молба претендира обезщетенията, както за имуществени вреди - пропуснати ползи в размер на 2 000 000 щ.д., както и две обезщетения за неимуществени вреди в размер на по 100 000 лева.

Г. М. В. в качеството на ЕТ „Георги Величков” претендира обезщетение в размер на претърпени вреди от 2 800 000 щ.д.

Като доказателства за наличие на търговски взаимоотношения, от които произтичат вредите, са представени извлечение от търговски договор, по който ищецът Г. М. В. е фалиситатор /съдействащ на страните по сделката/ с 0,5 % върху реализираните сделки. Размерът на иска е определен само върху първия транш от доставката 0,5% от същата в размер на 2 000 000 щ.д.

Представени са данни за разваляне на търговски договор между ЕТ „Георги Величков” и „Деметра – гея” АД от 05.09.2013 г. Г. М. В. в качеството на ЕТ „Георги Величков” е претърпял преки вреди от разваляне на договора в размер на 2 800 000 щ.д. Печалбата му е от ТО в размер на 8% . Стойността на един брой от доставката е 95 000 щ.д. Доставката е за 300 бр. или обща сума в размер на 28 500 000 щ.д. Преките вреди са в размер на 2 800 000 щ.д. Периодът е 5 години назад, считано от датата на подаване на исквата молба или 18.04.2013 г. - 18.04.2018 г. Посочени са действията и бездействията, които са довели до причиняването на вредите в размер на 2 800 000 щ.д. Претенцията към Комисията произтича от следните действия: липса на контрол и проверка на необходимостта и задължението за публикуване на Списък с лицата с необслужвани кредити по Закона за информация относно необслужени кредити, предоставяне на тази информация на Комисия 16 години след неговото създаване. След сезиране за невярна информация липса на предприети действия за преустановяване на публикацията на лични и неверни данни, засягащи физическото лице Г. М. В. и фирмата му на ЕТ „Георги Величков”.

Предявени са два иска за неимуществени вреди, всеки един в размер на 100 000 лева от бездействието за заличаване и от публикуването на личните данни за периода 18.04.2013 г. - 18.04.2018 г.

Обстоятелствата, които обуславят първия иск - бездействието за заличаване на името на Г. В. от списъка на лицата с необслужвани кредити, предоставен на Комисията от Централно управление на БНБ - управление „Б. надзор”, съставен в изпълнение на чл. 3/1/ от Закона за информация относно необслужени кредити /ЗИОНК/. Фирмата на ищеца ЕТ „Георги Величков” фигурира на позиция № 2403, като длъжник на ТБ „Б.”. С публикуването на неверни данни по отношение на фирмата на Г. М. В. съществено се засягат, както личните му интереси, така и интересите свързани с търговската му дейност като фалиситатор /съдействащ по сделката/. Дискредитира се доброто му име в обществото и сред партньорите му в национален и международен план.

Обстоятелства, на които се основава втория иск - публикуване на лични данни на ищеца Г. М. В., се основават на това, че в Списъка под № 2304, вместо да е вписан номер на ЕКПОУ, е посочен ЕГН на физическото лице Г. М. В., собственик на ЕТ „Георги Величков”. Не е еднозначно кой е посочения като лице с необслужвани кредити физическото лице Г. М. В. или ЕТ „Георги Величков”. Списъкът е публичен и

до него имат достъп неограничен кръг от лица, които разполагат с личните данни на ищеца Г. М. В. и се създава обективна възможност за публично дискредитиране на името му като лице с необслужвани кредити, което абсолютно може да се идентифицира като личност. Във връзка с втория иск се твърди, че е нарушен е чл. 1 от Закона за защита на личните данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. Съгласно чл.2 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Личните данни на Г. М. В. са обработени незаконосъобразно и недобросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 5, личните данни се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват.

На последно място се сочи, че незаконосъобразните бездействия са извършени при и по повод изпълнение на административна дейност и са резултат от: публикуване на Списъка на лицата с необслужвани кредити по Закона за информация относно необслужвани кредити 16 години след съставянето му без правно основание; липсата на проверка за верността на публикувана информация в списъка на лицата с необслужвани кредити въпреки сезирането за невярна информация и липсата на проверка за съдържание на лични данни в списъка преди публикуването му и в тази връзка допускане публикуване на ЕГН на физическо лице, а не ЕИК на търговеца, независимо, че е вписан търговец като лице с необслужван кредит; липсата на активни действия за преустановяване на нарушението или съдействие за заличаване на неправомерно публикувани лични данни или за проверка на публикуваната в сайта информация, предоставена от ищеца с цел заличаването му от списъка; липсата на активни действия за премахване от сайта на Списъка на лицата с необслужвани кредити въпреки възникналия казус, за който Комисията е информирана.

От пълномощника на ответника е постъпил писмен отговор, в който се сочи, че Решение № 2-168/17.04.2013 г. е публикувано в интернет-страницата на КРДОПБГДСРСБНА през април 2013 г. Същото не е било обжалвано от никое от засегнатите лица в законоустановените по АПК срокове. Съгласно чл. 204, ал. 1 от АПК иск за вреди, причинени от държавата на юридически и физически лица може да се предяви след отмяната на съответния административен акт като незаконосъобразен. Липсата на такава отмяна се явява отрицателна процесуална предпоставка за допустимостта на такъв иск. В настоящия случай в действителност ищецът се оплаква от законосъобразността на Решение № 2-168 от 17.04.2013 г., но не сочи доказателства същото да е било отменено като незаконосъобразно.

От исковата молба става ясно, че ищецът претендира едни вреди като физическо лице и други вреди като представител на едноличен търговец. По отношение на иска за качеството на физическо лице, с който се претендира нарушение на правото на защита на личните данни, ответникът намира, че липсват данни за неправомерно обработване на лични данни в случая. Предмет на публикацията в бюлетина по чл. 3, ал. 2 от ЗИОНК са данни, свързани с фирма, а не с физическо лице. От изложеното следва, че според описаните в самата искова молба факти и обстоятелства не следва юридическа отговорност по отношение на физическото лице.

Публикуването е осъществено на правно основание. Също така отделно от

изложеното, публикуването на информация, че някой не е с принадлежност към службите от органите по чл. 1 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, по никакъв начин не разкрива негови лични данни.

Посочва се, че Комисията е публикувала информация от бюлетина по чл. 3, ал. 2 от Закона за информация относно необслужвани кредити на законово основание. Съгласно чл. 9, т. 3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА Комисията разкрива и обявява имената на лица, които са посочени като длъжници в бюлетина по чл. 3, ал. 2 от ЗИОНК. Името на ищеца не само е фигурирало в посочения бюлетин към датата на публикуването на информация от Комисията, но фигурира в него и към днешна дата, както се сочи и в исковата молба. Следователно Комисията не е направила нищо повече от това да изпълни нормативните си задължения.

Твърди се, че Комисията няма нормативно установено задължение да подлага на проверка истинността или пълнотата на информацията, съдържаща се в бюлетина по чл. 3, ал. 2 от ЗИОНК. Източникът на тази информация е официален и се намира извън Комисията. За достоверността на предоставената информация може да отговаря единствено компетентният държавен орган, който е неин източник, а именно БНБ. Не може да се търси отговорност от Комисията при положение, че името на ищеца продължава да фигурира в посочения бюлетин.

От друга страна, на основание чл. 3, ал.2 от ЗИОНК Българската народна банка е публикувала коментирания бюлетин още в началото на 1998 г. Според практиката на ВКС поначало не се носи отговорност за верността на повторно оповестяване на вече публикувана информация, когато е налице позоваване на първоначалната публикация. В Решение № 253/29.01.2014 г. по гр. д. № 1251/2012г. Върховният касационен съд е изложил следното: „Когато става въпрос за статия, в която авторът/издателят изрично се е позовал на публикувана по-рано статия от друг автор/издател, вторият издател не може да носи отговорност за това, че се е доверил на добросъвестността на първия”. В случая първоначалният издател е Българска народна банка - една от основните държавни институции в Република България, поради което е напълно основателно да се предположи, че публикуваната от нея информация през 1998 г. е достоверна. Следователно Комисията не може да отговаря отговорна за публикуването на данни от коментирания бюлетин, тъй като се е позовала на вече оповестена информация, разпространена от достоверен източник - друг компетентен държавен орган.

Ответникът оспорва наличието на причинно-следствена връзка между публикуването на информация от бюлетина по чл. 3, ал. 2 от ЗИОНК и твърдените вреди, които ищецът е претърпял, ако такива въобще са налице. По никакъв начин не е доказано, че контрагентите на ищеца са прекъснали договори с него, а още по-малко, че това се е случило в резултат на оповестяването на информация от страна на Комисията. Освен останалото, доколкото, както бе посочено по-горе, достоверен източник на информацията, от която ищецът се оплаква е единствено БНБ и официалният бюлетин по чл. 3, ал. 2 от ЗИОНК, тези твърдени контрагенти са могли и е следвало

единствено от там да черпят и проверяват субективните си впечатления за евентуална негативна информация. Следователно и на това основание липсва причинно-следствена връзка.

На последно място, искът се оспорва и по размер, защото ищецът не е представил никакви доказателства в подкрепа даказаност на размера на сумите, които се претендират като обезщетение.

По време на проведените по делото открити съдебно заседани, ищецът, редовно призован, се явява лично и се представлява от адвокат М., която поддържа исковата молба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представени са допълнителни съображения в писмен вид.

Ответникът, се представлява от адвокат К., който оспорва исковата молба. Претендира адвокатско възнаграждение по представен списък с разноски. В дадения от съда срок не са представени допълнителни писмени бележки.

Участвалият в производството по делото прокурор, като представител на СГП, изразява становище за това, че съдът следва да се произнесе, съобразно представените писмени доказателства и съобразно духа и буквата на закона. Не изразява становище за основателност или неоснователност на исковата молба..

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид направените в исковата молба твърдения, изразеното становище на пълномощника на ответника и това на представителя на СГП и се запозна с приетите по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че Решение № 2-168/17.04.2013 г. е публикувано в интернет-страницата на КРДОПБГДСРСБНА през април 2013 г. и че в приложението към него, като длъжник към банка "Б." на суми над 1 милион неденоминирани лева него фигурира името ЕТ „Георги Величков“, а в колона ЕКПОУ е посочен номер [ЕГН].

Не е спорно, че решението не е обжалвано и същото е влязло в сила.

Като писмени доказателства по делото са приети, представени от ищеца документи, свързани с упражняваната от него дейност като едноличен търговец и като физическо лице.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на иска: искът е допустим. В случая се твърди, че сочените имуществени и неимуществени вреди са настъпили от незаконосъобразни бездействия на Комисията от една страна, да заличи, публикувани неверни данни – за това че ЕТ „Георги Величков“ е длъжник на банка "Б." – в несъстоятелност, а от друга, да заличи негови лични данни, като физическо лице – неговия ЕГН. Съгласно чл. 203 от АПК, исковете за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на тази глава. Ищецът е активно легитимиран и твърди, като физическо лице и като едноличен търговец е претърпял имуществени и неимуществени вреди, подробно описани по-горе.

Разгледан по същество, искът е *неоснователен*.

В чл. 7 от Конституцията на Република България е предвидено, че държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица. Проекция на този принцип е разпоредбата на чл. 203 от АПК, съгласно която исковете за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на тази глава, а за неуредените въпроси се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

За да се разграничат отговорността за причинени вреди по чл. 45 и следващите от ЗЗД и тази по чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1 от ЗОДОВ, следва да се направи анализ, чрез съпоставка на двете норми. На първо място различието по между им е свързано с тяхното основание. Отговорността по ЗЗД почива на забраната да не се вреди другиму, докато отговорността по ЗОДОВ е изградена върху идеята за задължение на държавата и общините да спазват правата и законните интереси на гражданите. Именно при неспазване на това основно задължение и когато в следствие на него е причинено увреждане на граждани и юридически лица, възниква основание за ангажиране на отговорност на съответните държавни институции. Съгласно чл. 205 от АПК това са юридическите лица, представлявани от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Отговорността по чл. 45 от ЗЗД и тази по ЗОДОВ се изграждат на различна плоскост. Елемент от фактическия състав на неопозволеното увреждане по ЗЗД, свързан с неговата субективна страна, винаги е вината, т.е. субективното отношение на деликвента към противоправното деяние. Характерно е за втория вид отговорност е, че е обективна и безвиновна. Тя възниква само при или по повод на осъществяване на административната дейност на държавата или общините. Чл. 203 от АПК и чл. 1 от ЗОДОВ употребяват термините "актове", "действия" и "бездействия", за които легално определение няма в цитираните закони, но под "акт" не следва да се разбира всеки такъв на административен орган или длъжностно лице, а определена категория актове - нормативни, общи и индивидуални административни актове. Издаването на подобни актове е регламентирано в съответните закони. Касае се за всички видове административни актове, издавани от държавни или общински органи в кръга на законово определената им компетентност.

Държавата и общините ще носят отговорност за вреди, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Анализът на тази норма, налага разграничаване на дейността по издаване на административни актове и тази, която е проява на физическото действие или бездействие. Това има значение при решаване на въпроса за предпоставката, при която увреждания може да търси обезщетение. Незаконосъобразните административни актове са последица от несъобразност на поведението на длъжностните лица с разпоредбите на закона или подзаконовите нормативни актове.

Активно легитимирана страна по иска по чл. 203 от АПК, може да бъде всяко лице, което твърди, че е претърпяло вреди, в следствие на

незаконосъобразни актове, действия или бездействия на държавни и общински органи и длъжностни лица. Този иск представлява автономно средство за защита на частноправните субекти срещу несъобразена със закона административна дейност. Те обаче следва да докажат претърпените вреди, техния характер и размер и най-вече, че вредоносният резултат е в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на държавен или общински орган или длъжностно лице, при или по повод на изпълнението на административната дейност. Това е така, защото деликтната отговорност на държавата/общината не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца (арг. чл. 154, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК) е да проведе главно и пълно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а за съда съществува задължение да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан.

Фактическият състав на предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ с оглед твърденията на ищеца включва в кумулативна даденост: 1. Наличие на действие, съответно бездействие на длъжностно лице или орган на ответника; 2. незаконосъобразност на действието или бездействието; 3. причинена вреда и нейния размер; 4. причинна връзка между незаконосъобразното действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

1. В разглеждания казус **първата предпоставка** в случая е доказана, Комисията, чрез своите длъжностни лица е публикувала на интернет-страницата си Решение № 2-168/17.04.2013 г., като в приложението към него, като длъжник към банка "Б." на суми над 1 милион неденоминирани лева него фигурира името ЕТ „Георги Величков”, а в колона ЕКПОУ е посочен номер [ЕГН]. Г. В. е поискал заличаването на тази информация, но Комисията не го е направила, т.е. налице е бездействие.

2. По отношение на **втората предпоставка**, съдът намира, че тя също е доказана.

Съгласно, чл. 1 и чл. 2 от Закона за информация относно необслужвани кредити (ЗИОНК), подуправителят, ръководещ управление "Б. надзор" на Българската народна банка, въз основа на информацията по чл. 2 и на данни от собствени проверки, както и въз основа на информацията за предоставеното от Българската народна банка рефинансиране на търговски банки, в срок от 75 дни от влизането на този закон в сила изготвя списък на лицата с необслужвани кредити, който съдържа данни за: 1. длъжниците по необслужваните кредити; 2. банките, които са отпуснали необслужвани кредити; 3. датата, от която е преустановено обслужването на кредита и 4. сумата на неиздължената част от кредита и неизплатените лихви. В срок от три месеца от влизането на този закон в сила Българската народна банка публикува в специален бюлетин информацията по ал. 1.

По силата на чл. 9, т. 3 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (в приложимата редакция), при осъществяване на дейността си Комисията разкрива и обявява имената на лица, които са посочени като длъжници в бюлетина по чл. 3, ал. 2 от Закона за информация относно необслужвани кредити, за които е

установена принадлежност към органите по чл. 1.

Буквалното тълкуване последно цитираната разпоредба, налага извода, че в закона няма задължение за Комисията да публикува имената и съответно фирмите на изобщо всички лица, които са имали необслужвани кредити, а само на тези, за които е установена принадлежност към органите по чл. 1.

В случая е безспорно, че Г. М. не е бил лице, за което е установена такава принадлежност, следователно нито той самия като физическо лице, нито като едноличен търговец е следвало да фигурира в цитираното решение или в приложението към него.

Съвсем законосъобразно В. е поискал фирменото наименование на представлявания от него ЕТ „Георги Величков“ и негов ЕГН да бъдат заличени от публикувания в приложението списък. Заличаването на тези данни следва да се извърши чрез предприемане на фактически действия от съответните длъжностни лица. Н. на такива действия представлява законосъобразно бездействие, за изпълнение на законово задължение – да не се публикува информация за лица с необслужвани кредити, за които **не е** установена принадлежност към органите по чл. 1 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия.

За пълнота следва да се отбележи, че в случая е без правно значение за спора обстоятелството, че с влязло в сила решение № 1624 от 06.02.2019 г. по административно дело № 12557/2016 г. по описа на ВАС, Първо отделение е отхвърлено искането на Г. В., в качеството на ЕТ „Г. Величков“ да бъде осъден подуправителят на БНБ, ръководещ управление Б. надзор на БНБ, да преустанови бездействието на задължение, произтичащо пряко от нормативен акт - по чл. 3, ал. 1 от Закона за информация относно необслужваните кредити, като коригира допуснатата грешка в публикувания от БНБ списък на лицата с необслужвани кредити и заличи ЕТ „Г. Величков“ от този списък.

Както беше посочено по-горе законовите правомощия на Комисията предвиждат единствено обявяването на имената на лица, които са посочени като длъжници в бюлетина по чл. 3, ал. 2 от Закона за информация относно необслужвани кредити, за които е установена принадлежност към органите по чл. 1. Ищецът безспорно не е лице, за което е установена принадлежност към тези органи.

3. Относно **третата предпоставка** - наличие на причинена вреда, настоящият съдебен състав намира същата за недоказана по следните съображения.

А. По отношение на твърдените имуществени вреди.

За доказване на направените твърдения, съдът е допуснал до разпит един свидетел на ищеца.

Нито от неговите показания, нито от представените от ищеца писмени доказателства, дават възможност да се направи извод, за това, че Г. В. като физическо лице и като ЕТ „Георги Величков“ е претърпял твърдените вреди, изразяващи се в претърпени преки вреди и пропуснати ползи. Повечето от писмените доказателства, приложени към исковата молба или представени впоследствие, представляват копия на публикации, съдебна практика на АССГ и на ВАС и такава на Съда на ЕС.

С протоколно определение от 24.02.2021 г. съдът е приел, представените от ищеца писмени доказателства с изключение на: писмо за прекратяване на договорни отношения от фирма „Деметра Гея“ АД; договор за периодична доставка от 05.09.2013 г. между „Деметра Гея“ АД и ЕТ „Георги Величков“; уведомление за прекратяване на взаимоотношения между Mecatronica S., S.A DE CV и ЕТ „Георги Величков“; писмо за прекратяване на договорни взаимоотношения между I.Contract-Connct L.-N.; прекратяване на взаимоотношения от 15.12.2015 г. за международни фасилитатроски консултантски услуги; прекратяване на договор за доставка на 4 млн. барела на месец ВLCO (Bonny L. oil), поради факта, че същите не са били представени в оригинал от ищеца, така както е бил задължен с определение от 11.11.2020 г.

С определение от 10.05.2022 г., като доказателства по делото са приети: 1. писмо за прекратяване на договорни отношения от фирма „Деметра Гея“ АД; 2. договор за периодична доставка от 05.09.2013 г. между „Деметра Гея“ АД и ЕТ „Георги Величков“ и 3. уведомление за прекратяване на взаимоотношения между Mecatronica S., S.A DE CV и ЕТ „Георги Величков“.

С протоколно определение от 26.10.2022 г. съдът е изключил от доказателствения материал, събран в хода на производството: 1. писмо за прекратяване на договорни взаимоотношения между I.Contract-Connct L.-N.; 2. писмо за прекратяване на взаимоотношения от 15.12.2015 г. по договор за международни фасилитатроски консултантски услуги; и 3. уведомление за прекратяване на договор за доставка на 4 млн. барела на месец ВLCO (Bonny L. oil).

Разпитаният по време на съдебното заседание на 06.10.2021 г. свидетел С. Г., посочва, че между неговата фирма „Деметра Гея“ АД и фирмата на Г. В. е бил подписан договор за доставка на торсионни генератори, който не се е осъществил, защото при извършването на проверка се установило, че фирмата на ищеца е била включена в списъка на кредитните милионери. Информацията е получена от БНБ. Въпреки това първоначално договорът се осъществявал, като били произведени 60 генератора, но те не били доставени, което станало повод за съдебни дела. Свидетелят не сочи изобщо, че е узнал за евентуалното включване на ЕТ „Георги Величков“ в списъка по ЗИОНК от интернет-страницата на Комисията и това е станало причина за разваляне на договорните отношения с ищеца.

Настоящият съдебен състав намира за правилно решението на 18 състав на АССГ, разглеждал спора до преди, председателят му да си направи отвод на 01.02.2023 г., да откаже допускане на експертизи. Така формулираните въпроси от страна на ищеца по никакъв начин не биха допринесли за доказването на главното му твърдение, а именно, че твърдените имуществени вреди са настъпили именно поради незаконосъобразните действия и бездействия на длъжностни лица при Комисията.

Според настоящия съдебен състав, анализът на съдържанието на приетите като доказателства документи, в съвкупност със събраните гласни доказателства, не доказва твърдението, че вследствие на развалянето на търговски договор между ЕТ „Георги Величков“ и „Деметра Гея“ АД от 05.09.2013 г. Г. М. В. в качеството на ЕТ „Георги Величков“ е претърпял преки

вреди от разваляне на договора в размер на 2 800 000 щ.д., а още по-малко, че тези вреди са настъпили именно поради публикуването на неверните данни на интернет-страницата на Комисията.

Не бе доказано и че вследствие на публикуването на процесните данни Г. В., като съдействащ на страните по сделката е загубил сума в размер на 2 000 000 щ.д., равняваща се на 0,5% върху реализираните приходи по сделките.

Б. По отношение на твърдените неимуществени вреди.

Ищецът е предявил два иска за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди.

Първият иск се основава на твърдението, че бездействието за заличаване на името на фирмата на Г. В. - ЕТ „Георги Величков” от списъка на лицата с необслужвани кредити, предоставен на Комисията от Централно управление на БНБ - управление „Б. надзор”, са засегнали както личните му интереси, така и интересите свързани с търговската му дейност като съдействащ по сделката. Дискредитирано е доброто му име в обществото и сред партньорите му в национален и международен план.

Вторият иск се основава на твърдението, че с публикуване на лични данни на ищеца Г. М. В. – вместо да е вписан номер на ЕКПОУ, е посочен ЕГН на физическото лице Г. М. В., собственик на ЕТ „Георги Величков”, същите са станали известни на неограничен кръг от лица и така се създава обективна възможност за публично дискредитиране на името му като лице с необслужвани кредити, което абсолютно може да се идентифицира като личност. Във връзка с втория иск се твърди, че е нарушен е чл. 1 от Закона за защита на личните данни. Ищецът сочи, че личните му данни са обработени незаконосъобразно и недобросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 5 от ЗЗЛД, личните данни се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват.

По отношение на първия иск, съдът намира, че независимо от факта, че по време на проведеното по делото открито заседание на 21.02.2021 г. и в последствие е дал на ищеца възможност да ангажира доказателства, включително и гласни такива за доказване на претърпените неимуществени вреди, Г. В. не се е възползвал от тази възможност, поради което и с оглед на разпределението на доказателствената тежест съдът намира, твърденията за претърпени неимуществени вреди за недоказани и следователно неоснователни.

4. Направеният анализ на събраните доказателства, безспорно налага извода, че при липса на установено при условията на пълно и главно доказване настъпване на имуществени и неимуществени вреди, не може да има и наличие на причинно-следствена връзка между незаконосъобразното бездействие на длъжностни лица при Комисията и твърдените вреди, т.е. не е установена четвъртата предпоставка за ангажиране на отговорността на държавата по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Във връзка с втория иск, с който се претендира присъждане на обезщетение за неимуществени вреди, поради публикуване на лични данни на ищеца Г. М. В., съдът намира, че в случая се касае за твърдяна нарушение на Закона за личните данни.

След даване ход на устните състезания, адвокат М. е представила доказателства за препращането на жалба, адресирана до Инспектората на ИВСС до Комисията за защита на личните данни.

Съгласно чл. 39, ал. 1 и ал. 2 от Закона за защита на личните данни, при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни може да обжалва действия и актове на администратора и на обработващия лични данни пред съда по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

В производството по ал. 1 субектът на данни може да иска обезщетение за претърпените от него вреди вследствие на неправомерно обработване на лични данни от страна на администратора или на обработващия лични данни. Настоящият съдебен състав намира, че в случая искът на Г. В., частта, в която се твърди нарушение на ЗЗЛД следва да бъде разгледан по реда на ЗЗЛД, поради което е необходимо да се отдели в самостоятелно производство. По тази причина съдът не намира за основателно искането за отмяна да дадения ход на устните състезания.

С оглед на изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искова молба на Г. М. В. и от Г. М. В., в качеството му на ЕТ с фирма „Г. В.“ ЕИК[ЕИК] чрез адвокат П. М. срещу Комисията за Разкриване на Документите и за Обявяване на Принадлежност на Български Граждани към Държавна Сигурност и Разузнавателните Служби на Българската Народна Армия, за присъждане на обезщетение, за претърпени от ищеца като физическо лице неимуществени вреди размер на 100 000 лева и за имуществени вреди - пропуснати ползи в размер на 2 000 000 щ.д. и в качеството му на ЕТ „Георги Величков“ имуществени вреди в размер 2 800 000 щ.д.

ОТХВЪРЛЯ искането на адвокат М. за отмяна на протоколно определение от 15.02.2023 г. за отмяна на дадения ход на устните състезания.

ОСЪЖДА Г. М. В. с ЕГН [ЕГН] и Г. М. В., в качеството му на ЕТ с фирма „Г. В.“ ЕИК[ЕИК], да заплатят солидарно на Комисията за Разкриване на Документите и за Обявяване на Принадлежност на Български Граждани към Държавна Сигурност и Разузнавателните Служби на Българската Народна Армия сумата от 7675 (седем хиляди шестстотин седемдесет и пет) лева, представляваща адвокатско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 5217 по описа за 2018 г. на Административен съд София - град.

ОТДЕЛЯ ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ в самостоятелно производство иска на Г. М. В., за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 100 000 лв., основаващ на твърдението, че е претърпял вреди, вследствие на нарушение на Закона за защита на личните данни, поради публикуването

на неговото ЕГН на интернет-страницата на Комисията за Разкриване на Документите и за Обявяване на Принадлежност на Български Граждани към Държавна Сигурност и Разузнавателните Служби на Българската Народна Армия.

Да се ксерографират: първоначалната искова молба, уточнителната молба от 17.08.2018 г. и представените от адвокат М. след даване ход на устните състезания писмени бележки и допълнителни доказателства за подаване на жалба пред Инспектората на ИВСС. Същите да се докладват на председателя на АССГ за образуване на ново дело по Закона за защита на личните данни.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.